

PHILISKOPET

3. ÅRGANG · JUNI 1958

4

De fem hollandske damer foran Hotel Mercur. Fra venstre den tidligere plejebørns-leder, Gesine v. d. Wielen, Ans Jagt, mr. Numanns sekretær, Addie Vroegop (siddende), Maria Mes og Rie v. d. Brinck.

Tre hollandske plejebørn på besøg 12 år efter

I 1945 var 130 hollandske børn inviteret på et plejeophold i Danmark for at restituere sig efter besættelsen i Holland. De hollandske børn var sønner og døtre af hollandske Philips-medarbejdere, og de tilbragte et halvt år i Danmark.

Dette ophold lå næsten 12 år tilbage, da direktør Sommerfeldt sidste efterår i Holland modtog Loupart-prisen. I forbindelse med festlighederne ved prisens overrækkelse mødte tre repræsentanter for de tidligere plejebørn op med gaver til pris-vinderen, der straks svarede med at invitere de tre unge damer på et besøg i Danmark i foråret 1958.

Besøget indledtes, da de tre eks-plejebørn, Rie v. d. Brink, Maria Mes og Ans Jagt samt deres daværende ledsagerske under de hollandske plejebørns rejse til Danmark, Gesine v. d. Wielen, lørdag den 10. maj kom til Københavns hovedbanegård med Nordwest-ekspressen fra Holland. I rejsen deltog desuden frk. Addie Vroegop, der er sekretær for chefen for Philips internationale reklame-afdeling, S. W. Numann.

De fem hollandske damer blev modtaget af direktør Sommerfeldt, indkvarteret på Hotel Mercur og tilbragte resten af lørdagen med at tage Københavns seværdigheder i øjesyn.

Søndagen var forbeholdt den klassiske Nordsjællandstur, der desværre fandt sted i øsende regn, således at hverken Frederiksborg slot i Hillerød, Fredensborg slot eller Kronborg kom helt til deres ret. Dagen sluttede med middag hos direktør Sommerfeldt.

Mandag — besøgets sidste dag — tilbragtes med et besøg på Industrigården, som blev forevist gæsterne. Besøget afsluttedes hos direktør Sommerfeldts sekretær, frk. Brita Schrøder, der fulgte gæsterne til Hollands-toget om aftenen.

★

Navnlig for de tre tidligere plejebørn var gensynet med Danmark en oplevelse, som de efter deres hjemkomst har takket hjerteligt for. Især en af turens mange oplevelser gjorde indtryk:

At den lille havfrue ikke var nær så stor, som de havde forestillet sig.

Det var som en drøm

De tre jubilæumsgave-rejse-vindere havde enestående dage i Belgien og Holland

– Det var så stor en oplevelse, at man somme tider måtte knibe sig i armen for at finde ud af, om man var midt i dette eventyr – eller det blot var en drøm.

Men det var virkelighed – et sandt eventyr, som vi nød med alle sanser på vore kollegers og arbejdskammeraters vegne hjemme i Danmark.

Sådan betegner de tre heldige jubilæumsgave-rejse-vindere den uge, de tilbragte i Holland og Belgien. Og dog er der kun brugt få af de rosende tillægsord, de alle benytter om direktør Ch. Spaens og Philips enestående gæstfrihed i Holland og Belgien.

Rejsen startede mandag den 5. maj med fly og afsluttedes lørdag den 10. maj, da de tre danske Philips-ambassadører med det internationale sovevognstog vendte tilbage til København.

Rigtig god rejse. Direktør Sommerfeldt ønsker de tre vindere held og lykke foran jubilæumsgave-relieffet i Industrigårdens hall.

Før frk. Vera Lorenzen (repræsenterende fabrikkens arbejdere), Arne Kastrup (fabrikkens funktionærer) og Svend Nielsen (funktionærerne på Industrigården) drog af sted, måtte de love at indfri eet løfte: efter deres hjemkomst i Philiskopet at skrive om deres oplevelser. Og selvfølgelig holdt de ord. De gjorde det i praksis ved om natten efter de anstrengende og udbytterige dage at skrive deres beretninger til Philiskopet.

Og her er så rapporten om eventyrrejsen. Vi har delt rapporten op i tre: Frk. Vera Lorenzen (damerne først) lægger for med at fortælle om afrejsen fra Danmark, rejsen pr. fly og modtagelsen samt den første dag i Bruxelles. Arne Kastrup fortsætter med at beskrive resten af opholdet i Belgien, og Svend Nielsen slutter beretningen med sine indtryk af opholdet hos Philips i Eindhoven.

Vera Lorenzen:

Vi var vist alle tre en kende nervøse — i hvert fald for mit eget vedkommende var det første gang, en så spændende rejse forestod. Men selv om jeg syntes, at denne oplevelse nok kunne tage pip'et fra een, så var der ikke den ringeste grund til at frygte, at noget svigtede. Overalt blev vi betjent som to grever og en grevinde fra Danmark — alle mennesker var rare og hjælpsomme og syntes at sætte en personlig ære i, at vi fik det størst mulige udbytte ud af vor rejse.

Mandag formiddag den 5. maj — kl. 10 — ønskede direktør Sommerfeldt os god tur ved afrejsen fra Industrigråden. Vi fik bl. a. en lille advarsel med på rejsen om priserne på Taxis i Bruxelles, — men fik ikke brug for det gode råd, fordi vi hele tiden blev fragtet omkring af venlige mennesker.

I Kastrup forløb alting glat — også indkøbet af en lille erindring, som vi havde tænkt os i Bruxelles at overraske direktør Spaens med.

Og så fik vi vished for, at himlen altid er blå oven over skyerne — for der holdt vi os fortrinsvis på flyveturen til Amsterdam, hvor vi mellemlandede i 20 minutter. Kort efter var vi i Bruxelles og blev her modtaget af en af medarbejderne i Philips informationsafdeling, P. Huwaert, samt en svensktalende Philipsmand, Bob Princen. Jeg fik overrakt en buket rød-hvide nelliker — og lod mine to rejsefæller om at sætte smag på det belgiske øl — i stedet for blomster. Forøvrigt modtog vi hver en kuvert med 400 belgiske franc til „uforudsete udgifter“ (som der faktisk ikke var nogen af).

I en Philips-vogn gik turen så til hotel Mirabeau, hvor vore værter syntes, vi trængte til en kop kaffe. Derefter til fods til Philips hovedkontor i Rue d'Anderlecht, hvor vi hilste på chefen for informationskontoret, dr. C. Groemans, der sammen med sine medarbejdere (d'herrer Huwaert og Peters) havde tilrettelagt hele det praktiske (og spændende) program.

I anledning af verdensudstillingen har Philips i Belgien i Rue d'Anderlecht måttet oprette et specielt informationskontor — så mange udenlandske Philips-folk

venter man på besøg. Forøvrigt adskiller det belgiske Philips-hovedsæde sig temmelig meget fra de forestillinger, man normalt gør sig i forbindelse med en Philips-organisations hovedkontor. I Belgien syner facaden uhyre beskedene. Ganske vist er Philips placeret i bykernen, men i en ret beskedene sidegade. Dette kontor, hvorfra man leder en medarbejderstab på 6000 Philips-ansatte, fremtræder mere som en beskedene beboelsesejendom, idet der ud mod gaden kun er to etager. Men passerer man gennem indgangen, møder man indenfor — sammenbygget med forhuset — en ni-etager høj, supermoderne bygning, bl. a. udstyret med hurtigtgående elevatorer med telefon og radio.

Efter dette korte besøg holdt vognen igen for døren og bragte os til udstillingen, der er så enormt stor, at den vanskeligt lader sig beskrive. En spadseretur udstillingen rundt har en længde af 25 kilometer — og derfor har man indrettet såvel svævebane, som to-personers knallerter med chauffør samt bus-tog, der kan transportere gæster rundt på udstillingsterrænet. I et sådant bus-tog stiftede vi det første bekendtskab med verdensudstillingen 1958.

Rejsens første måltid på belgisk jord fik vi i Luxembourgs pavillon — og der manglede selvfølgelig intet. Derefter til fods en lille tur rundt på udstillingen, til vi lidt senere kørte til en morsom restaurant, „Löwenbrau“, der som vartegn har en mægtig løve, der både kan klø sig på maven, drikke øl af et mægtigt krus samt logre med halen — alt sammen på een gang.

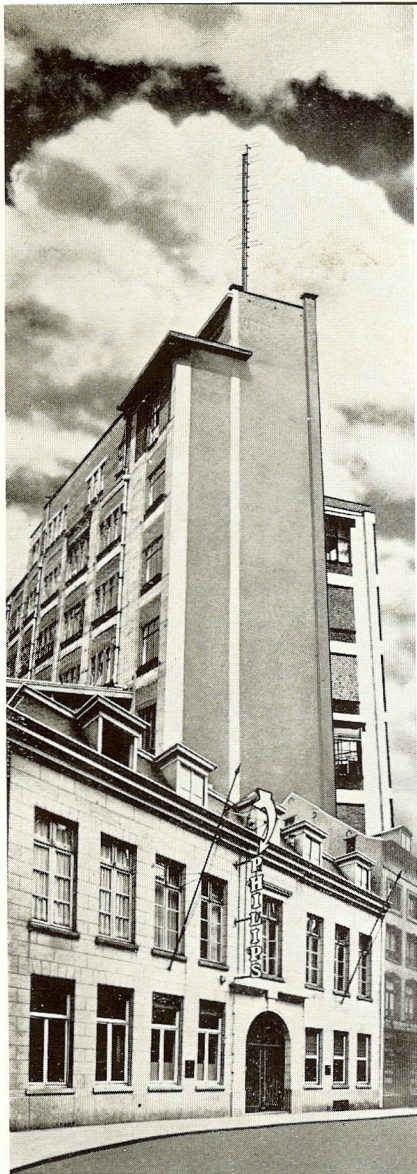
Faktisk skulle vi have været til køjs efter den første anstrengende dag, men foretrak at trække en mundfuld belgisk luft, inden vi gik til ro. Undervejs stiftede vi et kort bekendtskab med en morsom belgisk restaurant — kaldet „Træbenet“, fordi den har form som et træben.

Arne Kastrup:

Tirsdag den 6. maj var viet verdensudstillingen. Informationsafdelingen lod os fotografere fra alle tænkelige vinkler — og det gik tiden med, til vi kl. 10 i Philips pavillon overværede en af de første fremførelser. — Forøvrigt sammen med den østrigske præsidet.

Et par minutter senere var frk. Lorenzen, Kastrup og Svend Nielsen i luften — for første gang.

Her er det forunderlige Philips-hovedsæde i Bruxelles. Ud mod gaden den beskedne, men oprindelige bygning og tæt bagved den nye 9-etagers bygning.

Mit indtryk af pavillonen? Det var en uhyre interessant demonstration af lys og lyd, som let kan virke irriterende på tilskuerne, men netop derfor vil blive husket af alle besøgende, fordi alt andet på Expo faktisk er meget traditionelt.

Middagen indtog vi i Kongo-restauranten — og det var spændende at stifte bekendtskab med helt nye retter. Derefter kiggede vi nærmere på udstillingens vartegn, det 110 meter høje Atomium, som består af 9 kolossale stålkugler, forbundet med rør, hvori der findes elevatorer, rullende trapper og almindelige trapper.

Turen helt op i toppen tager kun nogle få sekunder med lyn-elevator. Udsigten ud over hele udstillingen og Bruxelles var enestående — selvom det var gråvejr.

Vi spadserede et par timer rundt på udstillingen — og begyndte så småt at give direktør Sommerfeldt ret, da han ved afrejsen fortalte — efter selv at have været i Bruxelles — at man skal have mindst 14 dage til sin rådighed for at nå at se det meste af udstillingen.

Hen under aften skiftede vi hotel og skulle have spist middag — varm mad — endnu en gang, men fik i stedet vor vært, frk. Hillen, til at spise med os i en hyggelig snack-bar.

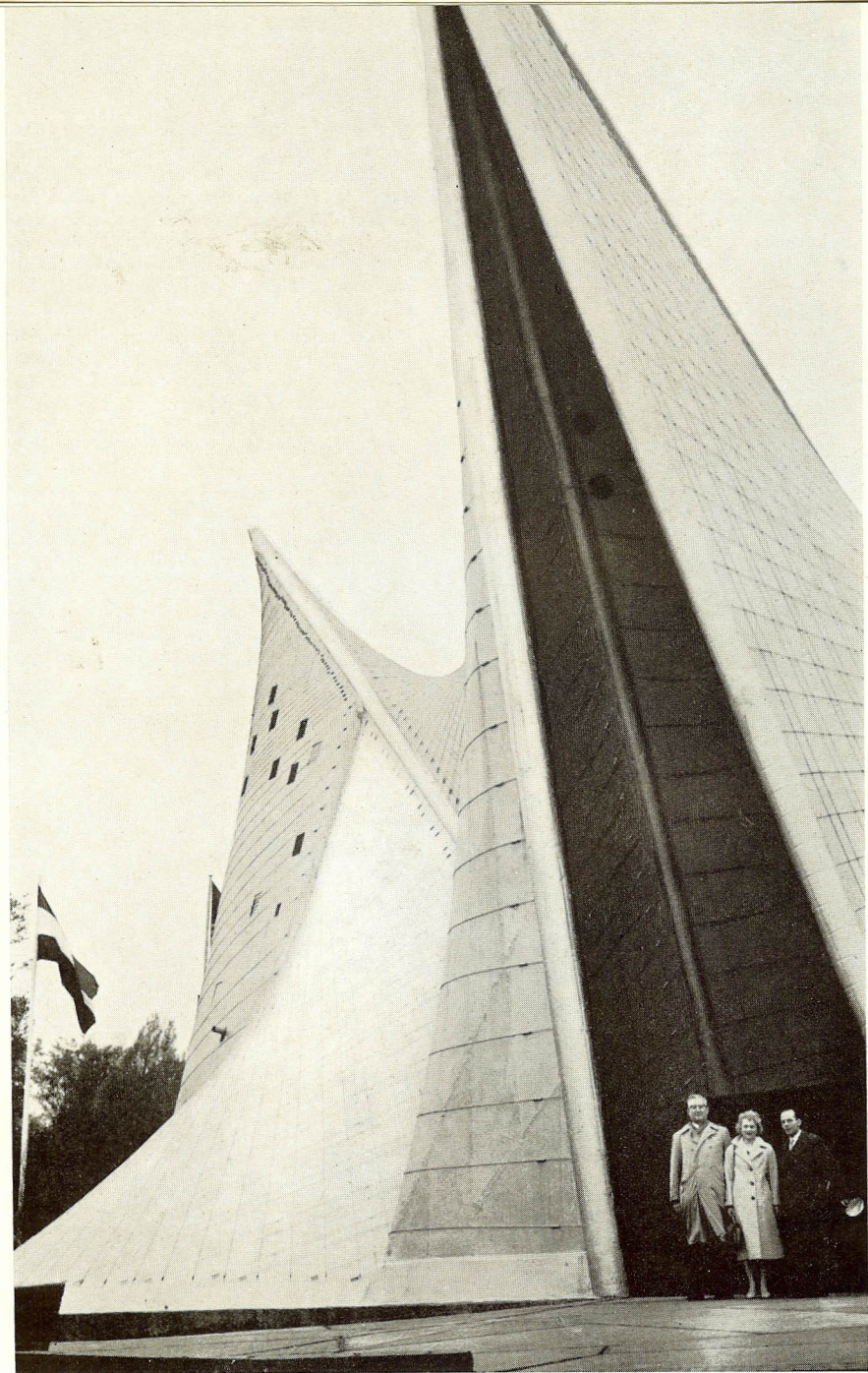
Aftenen sluttede med „Barberer i Sevilla“, som vi vist alle nød trods sprogvanskeligheder.

Onsdag den 5. maj: Om formiddagen rundtur i Bruxelles — i vort følge havde vi et par fotografer, der ikke lod nogen lejlighed gå fra sig til at fotografere. Selvfølgelig så vi det forgyldte rådhus på Bruxelles store torv — og selvfølgelig var vi alle henne for at røre ved armen af et monument, der er rejst for en belgisk historisk person — en berøring, som efter sigende bringer held. Monumentets bronze-arm er blankslidt af de mange berøringer.

Turen gik videre til den verdenskendte Manneken Pis og til Justitspaladset, inden for hvis dør (der vejer seks ton) de belgiske jurister holder kontor i forhallen.

Efter en tur forbi kongens slot beså vi nogle af Philips store lagerbygninger og spiste middag ved bredden af en idyllisk sø. Herfra gik turen videre til Waterloo. Vi besteg Løvehøjen (235 trin) — og det var umagen værd. Ligeledes så vi det panorama, der er skabt over det historiske slag.

Ved 17-tiden var vi tilbage i Bruxelles og blev modtaget af direktør Spaens, der bød os velkommen til Bruxelles og verdensudstillingen og udtrykte sin glæde

Selvfølgelig skulle de tre danskere fotograferes foran Philips-pavillonen på Expo 58. Faktisk står de dog ved bagsiden af pavillonen — men det kan være en smule svært at skelne mellem for og bag.

over at se tre repræsentanter fra Danmark på besøg i Belgien.

Sprogvanskeligheder ved mødet med direktør Spaens bestod ikke. Direktøren talte 11 sprog flydende — og selvfølgelig dansk-skandinavisk.

Svend Nielsen takkede på vore vegne for modtagelsen og de strålende oplevelser, vi allerede havde haft. Han priste den gode ide og håbede, den ville blive efterfulgt af andre arrangementer af lignende art, når et eller flere andre Philips-selskaber i fremtiden jubilerede.

Vi fik overrakt hver en mappe med de billeder, fotografierne havde taget af os — og så tog Svend Nielsen igen ordet og beklagede, at vi ikke var i stand til at udtrykke vor taknemmelighed med nogen kostbar gave — men at vi i stedet havde medbragt en lille dansk specialitet (indkøbt i Kastrup lufthavn), som modtageren formentlig ville sætte pris på.

Den danske specialitet var en hel flaske dansk snaps — og af billedet, der blev taget ved den lejlighed, fremgår tydeligt, at den gjorde stor lykke.

Om aftenen var vi igen på verdensudstillingen, denne gang i „Belgique Joyeuse“, der er bygget op i pap og med kulisser og viser de besøgende, hvordan der så ud i den belgiske hovedstad i 1900.

Opholdet her var særdeles fornøjeligt, fordi alt foregik efter datidens skikke. Og vi fik os en hjertelig latter, da frk. Lorenzen bad om en ostesandwich — og også fik den, men blev mæt alene ved synet af den. Ostemadens dimensioner var: 35 cm's længde, 12 cm's bredde og 3 centimeters tykkelse.

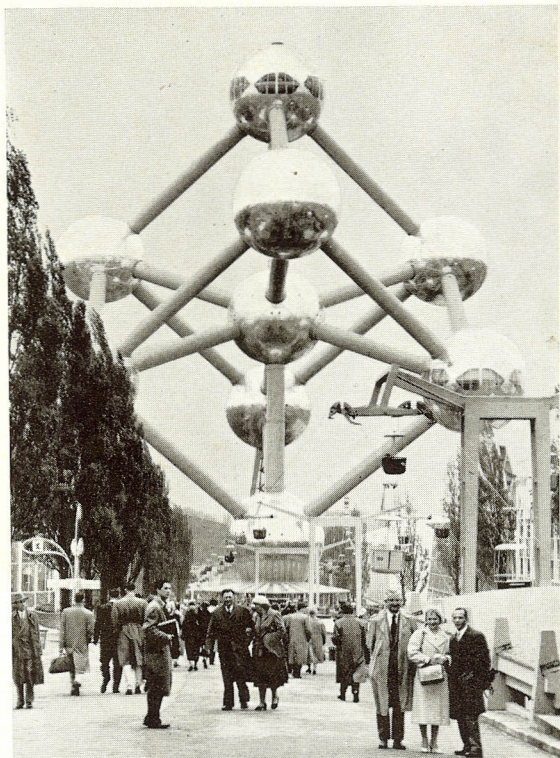
Vi sluttede aftenen i et typisk belgisk forlystelses-etablisement, hvor vi rigtigt fik set belgierne (plus en masse udlændinge) more sig på livet løs.

Torsdag den 6. maj:

Formiddagen var fri til indkøb. Og der var fristelser nok at falde for. Efter middag på en lille intim restaurant drog vi til Expo for sidste gang og prøvede at se noget af alt det imponerende, der er overalt. Desværre tillader pladsen i Philipskopet næppe nogen beretning om et indtryk fra de mange landes pavilloner.

Aftenen — og dermed opholdet i Belgien — sluttede i en belgisk variéte, hvor vi tog afsked med vore flinke belgiske værter.

★

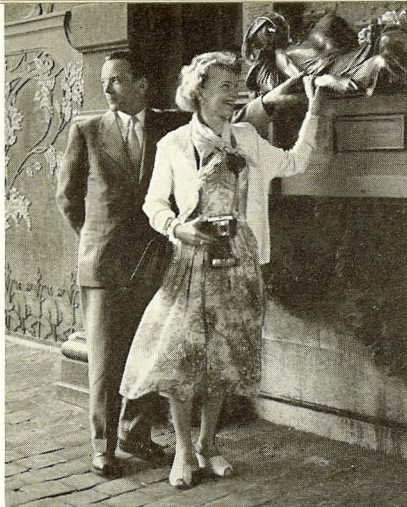

Vore tre udsendinge i billedets forgrund, og bagved ses det 110 meter høje Atomium. Langs gaden ned mod Atomium kan man skimte nogle af de gondoler, hvori man kan svæve udstillingen rundt.

Svend Nielsen:

Allerede fredag kl. 6.30 startede vi mod helikopter-flyvepladsen. Tidspunktet forekom mig ivoirigt ikke særlig tidligt, idet jeg også de andre dage i Bruxelles havde været morgenmand for på egen hånd at se lidt af livet i hovedstaden. Det var første gang, jeg var udenlands — sådan for alvor — og derfor gjaldt det om at få set så meget som muligt.

Helikopter-flyveturen til Eindhoven var en af turens største oplevelser. Med bil varer turen fra Bruxelles til Eindhoven et par timer; vi gjorde den på 45 minutter og nød selvfølgelig landskabet, hvad vi havde let ved, fordi helikopteren fløj ganske lavt.

Overtroen siger, at rører man ved statuens bronze-arm, bringer det held og lykke. Og røre ved den helt blankslidte arm — det skulle Svend Nielsen og Vera Lorenzen selvfølgelig også.

I Eindhoven landede vi på, hvad jeg tror, er verdens mindste flyveplads — både i areal og trafik. Vi blev modtaget af en medarbejder fra Public Relations Department i Eindhoven og måtte så forøvrigt vente en lille stund, fordi luft-havnens mandskab — een tolder — endnu ikke var mødt.

Efter en kort frokost — vi skulle jo nå en masse på een dag — begyndte rundturen til en række af virksomhederne i Eindhoven. Vi besøgte glødelampfabrikken, hvor vi så den sidste nye lampe-maskine, der faktisk arbejder fuldautomatisk. Man putter de forskellige enkeltdele til en glødelampe ind i den ene ende af maskinen — og ud kommer et øjeblik efter en fiks og færdig lampe.

Vi så derefter den nye plasticfabrik. Materialet blev her — som senere i kobberbælværket — valset ud til store flader, som en anden maskine afkortede til diverse formål.

Efter et kig ind i de lokaler, hvor fabrikationen af radiorør og transistorer foregår, så vi produktionen af fjernsyn, der foregår i en stor hal, hvor fjernsyns-apparaterne svæver forbi montagepladserne. En af de arbejdere, vi så, bestilte ikke andet end at forsyne hvert chassis med fire gummidupper og et nummer.

Under en tur i omegnen fik vi et glimrende indtryk af, hvor kolossal en virksomhed Philips er i Eindhoven. Der er i

årene efter krigen bygget omkring 10.000 boliger til medarbejderne, som betaler en meget rimelig husleje.

Mens vore myldretimer herhjemme falder morgen og aften, foregår dagens trafikkaos i Eindhoven, når alle 30.000 Philips-medarbejdere ved 12-tiden iler hjem til en times middag. Det er om muligt endnu værre end Torvegade ved 17-tiden!

Efter en middag i Philips egen restaurationsbygning (46.000 gæster om året) så vi den første beskedne start til det verdensforetagende, Philips er i dag. I det lille hus, hvori brødrene Anton og Gerard Philips begyndte produktionen, beskæftigedes dengang 10 mennesker. I dag er der, fortalte man os, 163.000 Philips-folk i arbejde verden over.

Videre på turen så vi, hvordan man fremstiller et kabinet til en radiomodtager: Man tager 5 små blokke, anbringer dem i en varm presse — og to minutter efter har man et færdigt kabinet, forsynet med diverse huller o.s.v.

Dermed var opholdet i Eindhoven til ende. Også her havde man skaffet os nogle uforglemmelige timer, og vi blev nu fulgt til 's-Hertogenbosch, som der blev tid til at se lidt på, inden vi på egen hånd fortsatte med toget til Utrecht, hvor vi skiftede til Nordwestekspresen. 22 timer senere „landede“ vi i København, en enestående oplevelse rigere — sprængfyldte med nye indtryk.

Vi føler alle tre trang til at takke direktør Spaens og vor egen direktion for en vidunderlig oplevelse.

Direktør Spaens velfornøjede mine er såre forståelig. Det er en dansk flaske snaps, Vera Lorenzen overrækker som en beskeden tak fra de tre.

Endnu et Jubilæum

Men mekaniker Harry Jacobsens 25-års jubilæum den 11. juni var af en lidt anden karakter. Han var den første Philips-jubilar, der ikke var funktionær.

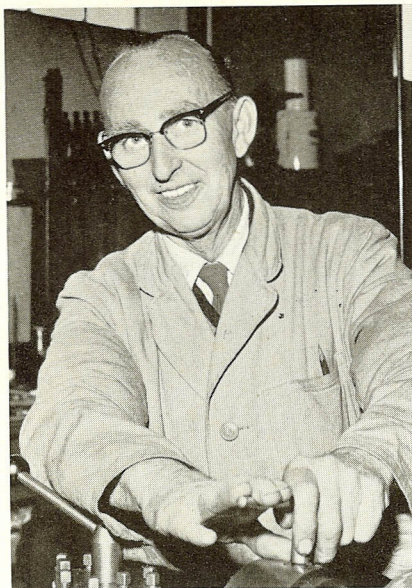
Det første 25-års jubilæum i 1958 har fundet sted. Det var undermester Sv. Aa. Richters den 26. maj — og der er endnu seks i vente. Nu er 25-års jubilæer hos Philips ikke nogen uvant ting; der har allerede med Richters været 27, og der vil sikkert blive adskillige i årene, der kommer.

Men i år vil man samtidig med to af årets jubilæer komme til at passere milepæle af en lidt anden karakter, idet to timelønnede Philips-medarbejdere kan fejre deres 25-års ansættelse.

Når disse linier læses, er mekaniker Harry Jacobsens jubilæum allerede overstået (om festlighederne i den anledning kan De læse i det Philiskop, der kommer efter fabrikkens ferie). Men inden jubilæumsdagen fortalte Harry Jacobsen lidt om sin start hos Philips og den udvikling, navnlig lampefabrikationen har gennemgået siden.

For uindviiede skal det dog først fortælles, at mekaniker Jacobsen er en af de mænd, på hvis skuldre ansvaret hviler for, at alle de maskiner (og det er mange), der findes i lampefabrikken, er i fin mekanisk stand — at med andre ord produktionen ikke går i stå — og hvis den skulle gøre det alligevel, da er det Jacobsens og hans kollegers opgave i en hast at finde fejlen og få den rettet.

— Og sådan var det også for 25 år siden?

Harry Jacobsen i værkstedet på lampefabrikken: Nu har vi gode maskiner til hjælp — for 25 år siden måtte vi klare os med mere primitive hjælpemidler.

— Faktisk ja — og det forbehold, der kan ligge i „faktisk“, skyldes, at vore erfaringer og tekniske hjælpemidler dengang var ret primitive — ja, de „opfindelser“ vi nu og da måtte gøre for at få en lampegruppe til at arbejde igen, de stod såmænd ikke tilbage for selv de mest fantastiske Storm P.-konstruktioner.

★

— Men der var også en tid før Philips?

— . . . og den varede i 10 år, hvor jeg havde min egen lille virksomhed med reparation af taxametre og speedometre. Men det holdt op, da jeg i begyndelsen af juni 1933 blev ansat på den meget nye Philips fabrik, hvor man i løbet af det år stod for at skulle starte produktion af lamper og radiomodtagere. Ved min ansættelse var jeg så at sige ene

mand på skansen. De 17 medarbejdere, der allerede fandtes, var rejst til Holland for i Eindhoven at få instruktion i selve fabrikationsprocessen. Det var min opgave at bistå ved opsætningen og monteringen af de to små lampegrupper, der ankom i løbet af måneden, og som begyndte at lave danske lamper i løbet af sommeren.

★

— I de 25 år har Philips lampefabrik fremstillet godt 118 millioner lamper — og man kan vel i den forbindelse nok sige, at De har haft en direkte andel i, at tallet blev så stort — nemlig ved at sørge for, at maskineriet var i orden.

— Det skulle jo virke, og det lykkedes vist også stort set. Jeg var altid selv bedst tilfreds, når maskineriet arbejdede, som det skulle — om det så en gang imellem skulle gå ud over den normale arbejdstid og nattesøvn.

Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at det er nok så let at holde hjulene i gang i dag. Vi har at gøre med bedre og mere driftsikre maskiner, og vi har selvfølgelig også vundet en god portion erfaringer, som kommer os til hjælp.

Produktionen i dag er blevet mere mekaniseret og er på nogle områder næsten automatisk. Dengang var jeg ene om at tilse og udbedre skaderne — i dag er vi fire mand.

★

— De har været vidne til en „vis“ udvikling på Philips fabrik?

— Ja, en kolossal udvikling. I 1933 lå fabrikken midt ude på en græsmark. I frokostpausen spiste vi „i det grønne“ og kiggede på Amager-drengene, som spillede fodbold i græsset uden for fabrikens vinduer — hvis vi da ikke selv blandede os i spillet.

Harry Jacobsen er ved jubilæet 61 år og har — som han selv siger — den „tunge“ ende tilbage. Men han tilføjer:

— Den er sikkert ikke så forfærdelig tung, hvis man blot må beholde helbredet og have godt at bestille. Jeg har

lavet lampemaskiner — og meget andet — i 25 år, i de samme lokaler. Jeg tror, det har holdt mig ved godt helbred at springe rundt og se efter, at maskinerne lavede lamperne, som de skulle.

— — —

Som nævnt forestår endnu et jubilæum for en timelønnet medarbejder på lampefabrikken. Det er montrice Rita Reher, der den 13. august har været ansat hos Philips i 25 år.

PPF's generalforsamling

Generalforsamlingen i PPF fandt sted den 23. maj. Formanden, B. Henriksen, fortalte om årets arrangementer, og den fungerende kasserer fremlagde regnskabet, som viste et overskud på 2100 kr., væsentligst på grund af manglende tilslutning til skovturen.

Efter valgene fik bestyrelsen følgende sammensætning. Formand: B. Henriksen, næstformand: Vagn Nyberg (nyvalg), kasserer: Steinmetz, sekretær: Inge Hansen (genvalg) samt E. Hornslet Andersen, der også er nyvalgt. Revisor er H. Krebs (nyvalg).

Foreningens familiefest vil finde sted i oktober, til hvilken tid den nye kontor- og kantinebygning er færdig — og naturligvis vil man til den tid lade festen finde sted i de nye lokaler, som samtidig kan præsenteres for medlemmernes pårørende.

Generalforsamlingen sluttede med trækning af ferielotteriet. Der var 4 gevinster på 700 kr., 7 på 400 kr. og 9 på 300 kr. Gevinsterne blev vundet af:

700 kr.: K. Bjørnholt, fru G. Christensen, P. Brandt og fru Alice Mogensen.

400 kr.: P. Mølgaard Andersen, fru S. Esbensen, Kaj Harry Jensen, fru E. Andersen, E. Schwender, fru B. Jenkins, frk. Ester Thoisen.

300 kr.: Poul Sørensen, frk. Leni Johansen, Aage Johnsen, fru I. Nielsen, E. Skaaning, S. Windelin, A. Kastrup, H. Hansen og Sv. Aa. Christensen.

De tre mænd bag den kunstneriske udformning af "Poème Electronique" — fra venstre Philips kunstneriske direktør, L. C. Kalf, arkitekten Le Corbusier og komponisten Edgar Varèse.

Philips elektroniske digt

Le Corbusiers Philips-pavillon i Bruxelles har vakt chokerende opmærksomhed i den tid, den har været åben

Den 22. april skulle Philips pavillon på verdensudstillingen være åbnet for publikum. Men først den 18. maj kunne man annoncere den i alle måder usædvanlige pavillon tilgængelig for offentligheden.

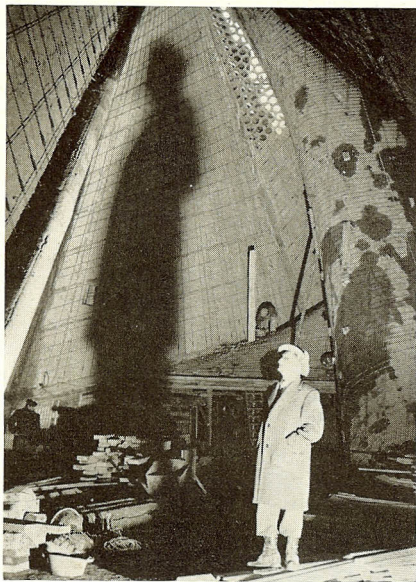
Siden har der fundet forestillinger sted i pavillonen hver halve time dagen igennem. Den første halve million har allerede set og hørt det forunderlige spil af lys og lyd, der foregår inden for den abstrakte cement-konstruktion — og nøjagtigt lige så mange meninger — som der har været tilskuere — er der skabt — lige fra den ypperste ros til den hårde, ubønhørlige kritik.

Pavillonens skabere — kunstnere og Philips — ønsker ikke at tage del i de

diskussioner, som pavillonen medfører. Dette i alle måder originale og højt usædvanlige bidrag til verdensudstillingen vil under alle omstændigheder bringe tilskuere og tilhørere et uudslætteligt indtryk af, at de her har stået over for lyd- og lysdemonstrationer af så besynderlig art, at de simpelthen ikke vil kunne glemme dem.

Og mens alt andet på verdensudstillingen blot er stort og imponerende, så har ingen som Philips turdet gå så fuldstændigt nye veje, som det er sket.

De få danske Philips-folk, der hidtil har set pavillonen og overværet det besynderlige sceneri, kan hver for sig give en udlægning af deres indtryk. I detaljer at beskrive, hvad der udspilles i denne

Et kig ind i pavillonen, før den stod helt færdig. Bemærk til venstre i billedet de stål-kabler, på hvilke beton-elementerne er fastspændt.

beton-konstruktion, lader sig simpelthen ikke gøre. Pavillonen ligner intet andet — man kan derfor ingen parallellel trække og sammenligne med kendte konstruktioner. Lyden og lyset? Også det er fuldkommen nyt — ukendt for alle andre end de, der forsker i fremtidens lys og lyd.

Ethvert forsøg på en beskrivelse vil derfor virke ufuldkommen. Kan vi blot her i Philiskopet bibringe læserne en antydning af dette usædvanlige — så er meget nået.

Men forestil Dem en uensartet beton-konstruktion, hvis højeste tinder — der er fire — er 20 meter høje. Den uregelmæssige grundflade giver plads til ca. 500 tilskuere. Hele konstruktionen vejer 250 tons, og den er stykket sammen af betonelementer, der er spændt ud mellem stål-kabler efter nye, banebrydende principper.

Det indre er endnu vanskeligere at beskrive. Tilskuerne vandrer ad en rampe ind gennem en åbning og kommer ind i et mørkt rum, hvis ene buede side afgrænses af en to meter høj cementmur, der forneden er indirekte belyst med lilla lys, og som skjuler en hel del af det tekniske anlæg. Løvrigt er det nøgne cementrum blottet for enhver anden udsmykning end den, lyset og lyden vil give. Ikke et apparat — intet kan man øjne, kun de kolde cementtinder. Tilsyneladende uregelmæssigt, men dog placeret efter akustiske principper, er anbragt 450 firkantede højttalere op ad de skrånende sider.

Og så kan det elektroniske digt tage sin begyndelse. Det varer otte minutter og kan spilles og vises for 500 tilskuere pr. gang.

En af de bedste fortolkninger af Le Corbusiers elektroniske digt er givet af den hollandske journalist Louis Velleman. Han har gennem måneder fulgt opbygningen af verdensudstillingen og været vidne til, at den ene mere imponerende pavillon efter den anden blev færdig. Her er et uddrag af hans artikel om Philips-pavillonen:

— *I et stort muslinge-formet, originalt, nøgent, spilleboks-lignende belyst rum overværrer tilskuerne, at hundreder af faste og levende billeder, hele og halve billeder og brudstykker af figurer, dødningehoveder, masker, elskende par, grædende børn, koncentrationslejrgreve, skræmmende dyrehoveder, klamrende fingre og pin-up-piger projiceres dobbelt eller tredobbelt i rasende fart op på skallens skrå vægge. Alt dette ledsaget af lyd fra 450 højttalere, summende blidt, forstærket op til tordenbrag — og endnu mere: piskemeld, hvislende bomber, pludselig en akkord fra en symfoni, regnens trommen, smertensskrig, kvindesang — en sindssygs hyl. Projektorer skyder kulørte lyskegler ind i væggen, de vender og drejer sig i alle retninger. Og pludselig er det hele forbi. En eller anden begynder at klappe begejstret — en anden ryster på hovedet.*

Ud af uenigheden vil man kunne drage dette ene: *Le Corbusier og komponisten Edgar Varèse har skabt en af de vidunderligste pavilloner på Expo 58*“.

Fra premieren den 22. april. Tilskuerne i forgrunden ser ikke på det kolossale Kristus-ansigt på væggen — men på et ganske tilsvarende billede på en af pavillonens andre vægge. (Se også billedet på forsiden.)

En anden journalist, der overværede premieren, skrev i bladet „Volkskrant“ bl. a.:

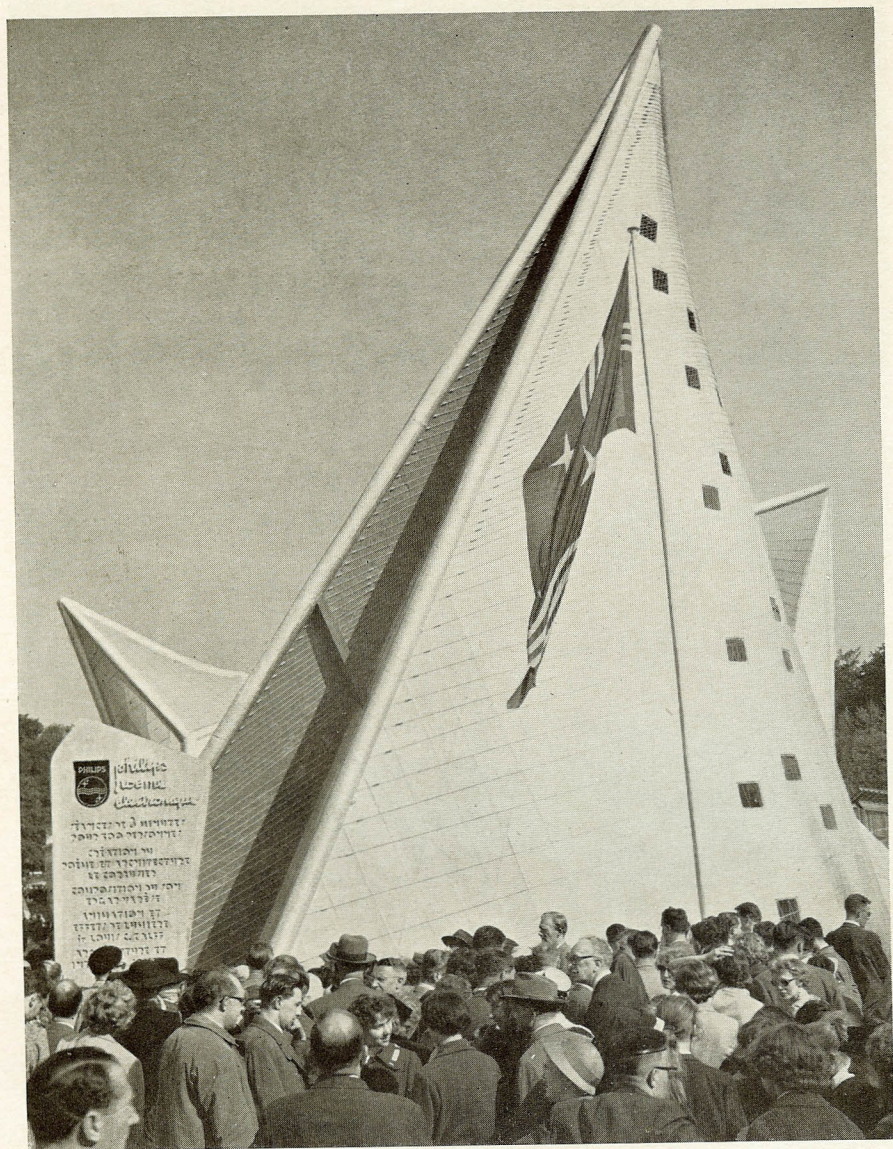
— Det elektroniske digt, der repræsenterer menneskeheds kamp gennem tidsaldrene, er et skridt ind i den tekniske fremtid, som uden tvivl ligger langt uden for den almindelige udstillingsgæsts fatteevne.

Philips-teknikerne har for deres vedkommende bibragt hele verdensudstillin-

gen nye udtryksformer for kommende generationer i bestræbelserne for at finde frem til en sammensmeltning mellem kunst og teknik.

Men dermed har Philips-folkene tilvisse ikke sagt det sidste ord — her bevises blot, at videnskabens mænd og teknologerne i laboratorierne alle er 25 år længere fremme end gennemsnitsudstillingsgæsten i fjernsyns-alderen.

★

Publikum-tilstrømningen er enorm. Her venter et par hundrede mennesker på at overvære den næste forestilling i Philips pavillon.

Blev De dermed orienteret om Philips pavillon? Næppe. — Ens egen opfattelse af Philips elektroniske digt kan kun skabes på stedet — og den endelige konklusion over det, man har set og hørt, kan

måske dannes efter een, to, tre eller fire ugers forløb.

Hvis De kommer til Bruxelles — så ser De selvfølgelig dette elektroniske digt en gang.

Men det er ikke nok. Lad der gå i det mindste et par timer — og kig i den tid på alt det på udstillingen, der faktisk ligner hinanden. Og se så det elektroniske digt en gang til. Det vil medvirke til at gøre det første, overvældende indtryk mindre chokerende.

Et par facts om Philips pavillon:

Det tog eet år at bygge pavillonen. Utallige prøver og forsøg muliggjorde, at hollandske og belgiske bygnings-specialister kunne løse Le Corbusiers usædvanlige opgave: at bygge pavillonen, som kunstneren ønskede det.

Kun en meget snæver — men ofte noget nervøs — kreds havde kendskab til detaljer ved pavillonen og dens færdiggørelse. Så at sige alle prøver foregik i en garage i Eindhoven. Først nogle dage før premieren den 28. maj kunne sceneriet installeres i sine originale omgivelser.

Adskillige pavilloner på udstillingen bliver først færdig hen på sommeren. Det var ganske uforudsete vanskelighe-

der, der tvang Philips til at lukke i tiden mellem 22. april og 18. maj.

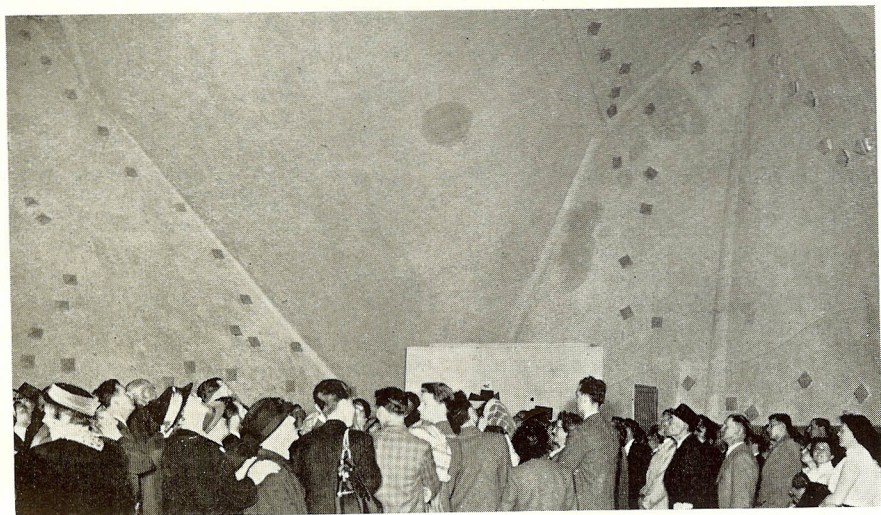
Disse var:

Et uhyre fint støvlag blev i tørre perioder hvirvlet op overalt på udstillingen og lagde sig i Philips pavillon på de uhyre fintmærkende, næsten fuldautomatiske apparater, hvormed lyd- og lysspillet bringes til funktion. Teknikernes væsentligste redskaber i perioden, til man fik apparaterne bedre indkapslet, var støvekoste.

Den anden uforudsete vanskelighed var de belgiske rotter. De fandt på at fornøje sig med isoleringen på de mange kilometer kabel, der er placeret i pavillonen (de huserede selvfølgelig også i andre pavilloner). Men også rotterne fik teknikerne bugt med — og siden den 18. maj har det elektroniske spil og digt fungeret hver halve time.

★

Tilstrømningen til denne verdensudstillings-sensation har været enorm. Der er mange eksempler på, at folk har ventet i hele og halve timer på at komme til at overvære det elektroniske digt.

Folk står op under forevisningen af lys- og lydspillet. Rummet er — som det ses af billedet — helt nøgent, og på væggene sidder kun de firkantede højtalere. Billeder og film projiceres direkte op på de nøgne vægge.

Fra venstre: Kunstforeningens formand P. Rosvall, fru Sonja Knudsen — i rollen som lykkens gudinde — kasserer Echart og Bernt Kolbe — alle i færd med at udtrække de heldige kunst-vindere.

Kunstforeningens lodtrækning:

Hovedgevinsten gik til Holland

Men et telefonopkald banede vejen, så de andre hovedgevinst-vindere kunne få deres præmier

Af alle kunstforeningens medlemmer var civilingeniør Folmer Hansen på fabrikken den, der var længst væk fra Amager, da lodtrækningen fandt sted. Og som første præmietager måtte han blandt alle hovedgevinsterne vælge først. Først når Folmer Hansen havde gjort sit valg, kunne de otte andre, der fik en hovedgevinst, bestemme, hvad de ønskede.

Vente til Folmer Hansen kom hjem, kunne og ville man ikke, da hans ophold i Eindhoven varer et halvt års tid. I stedet måtte kunstforeningens formand, P. A. Rosvall, næste dag pr. telefon spørge Folmer Hansen, om han — pr. hukommelse — kunne genkalde sig, hvilket af kunstværkerne, han foretrak.

Og det kunne vinderen heldigvis. Han valgte Jarne Gissels billede.

Straks efter kunne de andre otte, der skulle have en hovedgevinst, tage for sig af retterne. Og det foregik tilmed så heldigt, at de fem næste fik netop de kunstværker, de havde ønsket. De tre sidste må slå sig til tåls med, at de også i årene fremover har gode chancer. Hvem der iøvrigt vandt hoved- og tillægsgevinster er allerede kendt, idet foreningens bestyrelse straks efter lodtrækningen lod dennes resultat rundsende til alle medlemmer.

Lodtrækningen, der fandt sted den 30. april, var led i et større arrangement, som desuden bestod af et kunstforedrag

af Kr. Bergtorp om „Kunstens arbejdsdag“. I en farvefilm viste foredragsholderen os glimt fra fire kendte kunstneres arbejdsmåder.

Efter foredraget holdt foreningen generalforsamling. På denne fortalte formanden om årets arrangementer: 5 foredragsaftener, 1 rundvisning på Statens museum for kunst og endelig filmudflugten til Landskrona.

Foreningens kasserer, A. Echart, berettede om regnskabet. Der var indgået 3912 kr. i kontingent — og der var købt kunstgenstande til bortlodning for 2831 kroner.

Til bestyrelsen nyvalgte P. Gulev i stedet for Poul Sørensen. Gulev, der hidtil havde været revisor, erstattedes af Hans Neergaard.

Endelig behandledes bestyrelsens forslag om en ændring i reglerne for kunstlotteriet. Det var foreslået, at man fremtidig skulle kunne vinde en hovedgevinst hvert år, hvad der ikke er tilfældet nu. På generalforsamlingen var der ikke tilstrækkeligt mange medlemmer til stede til at stemme om forslaget. Det vil i stedet blive taget op på en ekstraordinær generalforsamling, der holdes i forbindelse med et af de første arrangementer.

Sv. Aa. Richters 25 års jubilæum

Undermester Sv. Aa. Richter ved formiddagens reception på ingeniør Buscks kontor.

Mandag den 26. maj markeredes i lampefabrikken det første af den række 25-års jubilæer, der vil finde sted i år og i årene fremover i denne Philips ældste fabriktionsafdeling i Danmark.

Den første lampe-jubilær var undermester Sv. Aa. Richter, der selvfølgelig blev fejret på festlig og fornøjelig vis, som det hører sig til, når man har lagt 25 arbejdsår i en virksomhed.

Om morgenen blev Richter i sit hjem afhentet af lampefabrikkens chef, ingeniør H. G. Busck, der medbragte en buket blomster til fru. Umiddelbart efter modtog jubilaren på Industrigården direktionens lykønskning og var derefter det naturlige midtpunkt i en reception, der fandt sted på lampefabrikken. Her mødte mange gratulanter for at sige tillykke: en repræsentation fra Richters egen lampegruppe, kolleger, personalet i lampefabrikken, fællesklubben, værkstedsfunktionærernes forening og endnu flere, der alle hilste på dagens mand og overrakte gaver.

Så fulgte en jubilæumsfrokost, hvori også fru Richter deltog. Ved denne lejlighed blev der holdt en række taler, bl. a. af ingeniør Busck, der talte som chef for lampefabrikken og i direktør Windelins fravær, af jubilarens bror, ingeniør K. Richter, neonfabrikken, der specielt talte for sin svigerinde, m. fl., og endelig takkede Svend Aage Richter for dagens hyldest og mange gaver.

Nogle få øre pr. time blev til 85.000 kr.

Interessante tal om Hjælpekassen for arbejderes virksomhed, fremlagt på fællesklubbens generalforsamling

Hjælpekassen for arbejdere hos Philips — stiftet i 1956 som en privat Philips-medarbejder-foranstaltning — har i sin toårige levetid udbetalt lige ved 85.000 kr. i sygehjælp, barselshjælp, begravelseshjælp, særhjælp, og den har desuden været i stand til at udøve en betydelig udlånsvirksomhed. De næsten 85.000 kr. er blevet til af de få øre, der fratrækkes i hver arbejders løn, og som suppleres med tilskud fra Philips A/S.

Hjælpekassens beretning og regnskab for det forløbne år blev blandt andet fremlagt på fællesklubbens generalforsamling i maj. Formanden, Sv. Loft, oplyste, at kassen det sidste år havde modtaget 26.099 kr. som kontingenter fra medlemmerne, og at selskabets tilskud for samme periode havde været på godt 13.000 kr. Der var udbetalt ialt 41.055 kr. til de forskellige hjælpeforanstaltninger, som medlemmerne nyder godt af. Langt den største part af beløbet var udbetalt i sygehjælp. Af årsopgørelsen fremgår, at der var udbetalt hjælp til 621 medlemmer. Den gennemsnitlige sygeprocent var for samtlige arbejdergrupper 1,73.

Hjælpekassen træder i funktion, så snart et medlem meldes syg. Den første uge udbetales 14 kr. om dagen, men så snart den officielle sygelønsordning træder til, falder hjælpekassens ydelse til 7 kr. pr. dag. Dette beløb kan så til gengæld udbetales i indtil 13 uger.

Kvindelige medlemmer modtager 100 kr. i barselshjælp, men kassen tager — når storken har været på besøg — også hensyn til nybagte fædre, som også får udbetalt 100 kr. i „barselshjælp“. Til tuberkulosepatienter kan udbetales særhjælp.

Hjælpekassen er obligatorisk for alle arbejdere hos Philips. Det kan nævnes, at der ved kassens start var en betydelig modstand mod overhovedet at indmelde sig i kassen — en modstand, der i dag så afgjort er forvandlet til en betydelig velvilje over for kassen og dens funktioner. Hjælpekassens betydning ses bedst af det store antal medlemmer, der har nydt godt af de få øre, der fratrækkes for hver beskæftiget time.

På fællesklub-generalforsamlingen den 20. maj fandt den første trækning af ferielotteriet sted. Der var 15.615 kr. til disposition, indkommet ved 5611 kr. i „mødeafgifter“ (det er fra de, der kom for sent i årets løb) og 10.003 kr. i kontingenter.

Disse godt 15.000 kr. blev fordelt med een gevinst på 1000 kr., 14 på 400 kr. og 49 gevinster på 150 kr. — ialt 13.950 kr., som de heldige vindere kan feriere for. 1665 kr. blev henlagt til ferielotteriets reservefond.

PERSONALE

NYT

INDUSTRIGÅRDEN

Ansættelser

23. april ekspedient Sv. Rasmussen, comm.lager
1. maj kontorist, fru Reidun Clausen, hulkort afd.
1. juni rekl.medarb. Thorkil Meldal, reklame afd.
1. juni eksp. Jørgen Nielsen, comm.lager (genant.)
1. juni tegner (vikar) Bernt Petersen, underhl.gr.
16. juni operatør Elo Hansen, hulkort afd.

Fratrædelser

22. april ingeniør A. Bengtsen, ASAS, elværks afd.
30. april direktør H. Bang, ASAS
1. maj overgået fra ASAS, elværks afd. til firma Sophus Behrendsen:
ingeniør R. Poll
ingeniør Jørgen Skov
ingeniør Ole Poulsen
ingeniør Erik Holm
korrespondent Kurt Braune
korrespondent H. Løppke
korrespondent, frk. Thea Ørnsbo
teknisk assistent H. Vincent
teknisk assistent B. Hoeing
teknisk assistent Erling Nielsen
korrespondent, frk. Mona Johansson
30. juni assistent, fru Jytte Bahr, ASAS adm.
30. juni kontorist, frk. Jette Doctermann, hulkort afd.

Omflytninger

1. maj korrespondent, fru Lis Mølleeskov fra concernb. til underholdningsgruppen
1. maj korrespondent Erling Hansen fra ASAS kabelafd. til rør- og komponentgruppen
1. maj ingeniør Erik Bloch fra ASAS, kabelafd. til Philips, industri afd.
1. maj korrespondent Jytte Uhrenfeldt fra ASAS industriafd. til Philips industriafd.
1. maj korrespondent, frk. E. Hesselrig fra ASAS industriafd. til Philips industriafd.
1. maj assistent, frk. Birgit Jensen fra ASAS kabelafd. til Philips, industri afd.
22. maj assistent, fru Birthe Christensen fra ASAS, elværksafd. til REPAX

Udnævnelse

1. maj ingeniør Jørgen Hegelund, industri afd. udnævnt til afdelingschef

FABRIKKEN

Ansættelser

16. maj ingeniør L. Blauenfeldt, afd. ejendom
1. juni Bjarne Arngrimson, circ.uddannelse

Udnævnelse

1. juni Hans Nielsen (tidl. arb.), circ.uddannelse

Ansættelser

4. marts montrice Anna Munding, underdelsafd.
5. marts montrice Jytte Pilemann, underdelsafd.
5. marts montrice Svava J. Schmidt, underdelsafd.
8. marts specialarb. Harry Færdig, montageafd.
7. marts montrice Rigmor Dreijer, montageafd.
10. marts montrice Eni Ovesen, montageafd.
13. marts montrice Grethe Jacobsen, underdelsafd.
17. marts montrice Lillian Jørgensen, montageafd.
19. marts montrice Jytte Mørk, montageafd.
20. marts montrice Jytte Andersen, underdelsafd.
8. april montrice Jytte Hansen, underdelsafd.

14. april montrice Gunni Sørensen, tape
14. april montrice Else Brasen, tape
15. april montrice Aase I. Olsen, tape
16. april radiomek. C. Steen Hansen, tape
18. april montrice Irene Larsson, underdelsafd.
18. april montrice Birthe Kjeldsen, tape
18. april montrice Inge Thomsen, forarbejde
21. april arb.dr. Karsten Christoffersen, lampeafd.
21. april montrice Margot Nielsen, underdelsafd.
22. april montrice Sissie Jørgensen, underdelsafd.
23. april montrice Grethe Nielsen, underdelsafd.
29. april montrice Marie Nielsen, lampeafd.
29. april arb.dr. John Wikowska, metalvareafd.

Fratrædelser

8. marts specialarb. Curt Hugso, underdelsafd.
15. marts montrice Irma Petersen, småapparatafd.
15. marts montrice Else Hansen, småapparatafd.
22. marts montrice Mona Christoffersen, underd. afd.
5. april specialarb. Alex Clausen, montageafd.
7. april specialarb. Karl Gustafsson, tele
12. april specialarb. Ejler Andreassen, småapp.afd.
24. april montrice Kirsten M. Petersen, underd. afd.

SPORTEN

V. Simonsen har afløst P. Bjørnholt som formand

Idrætsforeningen Philips holdt generalforsamling den 20. maj. Formanden, P. Bjørnholt, berettede om årets forløb og udtrykte bl. a. sin glæde over, at foreningen i adskillige sportsgrene havde opnået pæne placeringer. Poul Hansen aflagde regnskabet. Det blev godkendt uden væsentlige kommentarer.

Dernæst blev bestyrelsens forslag til nye love vedtaget uden væsentlige ændringer. *Bestyrelsen vil fremover komme til at bestå af tre medlemmer, der vælges af generalforsamlingen, nemlig formand, kasserer og sekretær, og desuden indtræder de respektive afdelingsformænd automatisk.*

Da P. Bjørnholt ikke ønskede genvalg, valgtes V. Simonsen til ny formand. Frk. Rita Vahlkvist blev sekretær.

En måned før generalforsamlingen — den 16. april — mødtes idrætsforeningsbestyrelsen med selskabets ledelse. Såvel de nye love som foreningens regnskaber blev gennemgået. På mødet anbefalede direktør N. B. Sommerfeldt foreningen i god tid at fastlægge programmet for det nordiske Philips-stævne i 1959.

Gunnar Frederiksen, lokal 626

Badminton sæsonen 1957—58 er slut, og vi kan se tilbage på et godt år. Vort deltagelse i KFIU's holdturnering bestod af 4 hold, og slutresultatet blev, at vort bedste hold blev nr. 1 i C-rækken med maximum-point.

Holdet i D-rækken blev nr. 4 med 7 points for 7 kampe, og F-rækken blev nr. 7 med 6 points for 7 kampe.

Endelig sluttede vort begynderhold som nr. 1 med 10 points for 6 kampe.

Vi ønsker de sejrende hold til lykke med de fine resultater.

C-rækken blev vundet af følgende spillere: Mogens Sillasen, Ebbe Stranges, Svend Høj, Børge Andersen, Lillian Standfort, Gerda Brinch og Emmy Petersen.

Begynderrækken bestod af: K. Schmidt, Flemming Jørgensen, Helge Hansen, Edy Madsen og Hanne Rasmussen.

Indbydelse til den nye sæson bliver fremsendt efter sommerferien. G. F.

Gunnar Frederiksen, lokal 626

Vore fodboldspillere er nede i en bølgedal. En solid føring er nu blevet indhentet, og endnu er det uvist, om 1. holdet rykker op i mesterrækken. Rykker vi ikke op, må det tages som tegn på, at vi så heller ikke hører hjemme i den fine række i efteråret. 2. holdet har derimod skabt spænding i toppen i D-rækken ved at vinde over de førende hold. Der er dog endnu ikke afklaring, om vi her opnår en andenplads.

Fodboldspillerne har dog givet hinanden hånden på, at hvad der blev tabt i turneringen, skal vindes i pokalkampe. G. F.

Poul Henriksen, lokal 413
Conny Tøttrup, AS 3896

Vinterturneringen er nu afsluttet og resultatet blev følgende:

KFIU. Herre-M:	p.	mål
1. DDSF	17	85—37
2. Philips	14	82—59
3. HIF	10	67—67
4. LB	9	82—78

KFIU. Herre-B:	p.	mål
1. DIF	12	66—52
2. PB	12	65—46
3. MLU	12	68—52
4. RIF 2	8	41—41
5. Bikuben	8	50—39
6. Codan	7	53—62
7. TI	6	42—63
8. Philips 2	5	46—63

KFIU. Dame-M:	p.	mål
1. Baltica	22	86—44
2. FKS	17	50—42
3. LB	16	75—41
4. HIF	10	53—73
5. DDSF	7	37—59
6. Philips	6	51—73

FKBU. Herre-mesterrække:	p.	mål
1. B&W	19	101—37
2. SAS	18	105—55
3. Philips	16	66—55
4. Berl. IF	13	69—61

FKBU. 2. række.	p.	mål
1. Berl. IF	11	56—26
2. DSB	10	42—23
3. Philips	7	33—21
4. B&W	6	45—38

FKBU. Dame-række:	p.	mål
1. Magasin 1	18	51—13
2. Philips	15	39—18
3. Gutenberghus	14	57—12

Herre 1 fik 2 pokaler for holdets 0. og 3. plads i henholdsvis KFIU og FKBU.

Herre 2 måtte i KFIU spille oprykningskampe mod Superfos og tabte 10—1 og 11—3. Det skal i den forbindelse nævnes, at holdet spillede med 6 mand. I FKBU opnåede 2. holdet en pokal for en 3. plads.

Damerne måtte også igennem oprykningskampe i KFIU, men klarede skærene, idet de tabte den ene kamp 2—1 og vandt den anden 5—2. I FKBU fik de en pokal for deres 2. plads.

Damerne er begyndt på sommerturneringen og har spillet to kampe: Philips—ISA: 4—3 og Philips—FKS: 2—3.

PHILISKOPET

Husorgan for Philips $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{2}$ Axel Schou

Redaktion:

K. Bøge (ansvarsh.) og Hans-Georg Andersen

Bladudvalg:

Erik Brøe, Jørgen Christensen, B. Henriksen, Anne Marg. Jeppesen, Rud Jeppesen, Svend Loft og V. Simonsen